

visningsministeriet, uden at det dog resulterede i en særlig ordning på dette punkt, indtil der i maj 1952 påny rettedes henvendelse herom fra *kunstnerorganisationerne* til regering og rigsdag.

Denne henvendelse understregedes gennem et stort *demonstrationstog til folketinget* i december 1953, under hvilket kunstnerorganisationerne med kunstakademiets fulde tilslutning anmodede om nedsættelse af et undervisningsministerielt udvalg, der blandt andet skulle fremkomme med forslag til en lovgivning om, at 2 pct. af byggesummen ved alt statsligt byggeri skulle indgå i et fond, hvis midler skulle forvaltes af en særlig bestyrelse og anvendes til kunstnerisk udsmykning af nybygninger i samarbejde med byggeforetagendets arkitekt, samt at man skulle undersøge mulighederne for at tilvejebringe midler også til udsmykning af kommunalt byggeri.

I erkendelse af, at staten i vor tids samfund må have særlige forpligtelser overfor kunsten, nedsatte undervisningsministeren den 3. februar 1954 en kommission, *undervisningsministeriets kunstkommision*, der blandt andet fik til opgave at behandle spørgsmålet om tilvejebringelse og forvaltning af midler til kunstnerisk udsmykning af offentlige bygninger og andre bygninger, som efter kommissionens skøn måtte findes egnede til at omfattes af et herhenhørende forslag.

Kommissionen har undersøgt, i hvilket omfang der ydes statsstøtte til kunstnerisk udsmykning af offentlige bygninger i forskellige lande, hvis samfundsstruktur står den danske nær. Det har herved vist sig, at der i en række vesteuropæiske lande i en årrække har eksisteret ordninger med hensyn til en kunstnerisk udsmykning af statsbygninger, som nærmer sig den, kunstnerorganisationerne her har ønsket gennemført.

Det er endvidere for kommissionen oplyst, at adskillige større europæiske byer årligt yder undertiden endog meget betydelige beløb til kunstnerisk udsmykning i de pågældende byer.

Denne *helt nye indstilling overfor kunsten* fra det offentlige og især fra statens side, som også nærværende lovforslag giver udtryk for, vil utvivlsomt få en *betydningsfuld indflydelse på kunstens udvikling* fremover, idet det herigennem nødvendiggjorte samarbejde mellem arkitekt, billedhugger og maler ikke alene vil formå at skabe nye kulturværdier ved at inddrage de bildende kunstnere i den aktive samfundsudvikling, men samtidig være af værdi for befolkningen, som ved sin færden i statslige og kommunale bygninger umiddelbart vil kunne opleve det kunstneriske samarbejdes resultater.

II. Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

For at afhjælpe den økonomiske uret mod bildende kunstnere, der af forholdene tvinges til at afhænde deres værker til priser, som står i et åbenbart misforhold til den værdi, værkerne senere viser sig